

Met de groeten van Paulus

Volgende week wordt de musical 'Met de groeten van Paulus' opgevoerd. Maandenlang is er met veel plezier en inzet geoefend. Kerkgangers van *De Morgenster* hebben er al voorproefjes van gehad. Wekenlang stond Paulus namelijk centraal in de diensten. En bij elk thema werd dan een bijbehorend lied uit de musical gezongen.

Mijn collega Annette en ik zingen ook mee. Omdat we ook nog eens over Paulus préékten, kun je wel stellen dat zij en ik in de afgelopen weken intensief met de apostel hebben opgetrokken. Tijdens die tocht raakte ik opnieuw onder de indruk van Paulus. Vooral van zijn gedrevenheid en moed om grenzen tussen mensen te overschrijden en omver te halen.

Baas, knecht

Griek, Jood

Man, vrouw

In God en voor God zijn we gelijk.

Dat is een refrein uit een lied dat me in het bijzonder raakte. Vooral dat 'in God'. Dat drukt uit: God omvat ons allemaal. Voor ons is die gelijkheid misschien vanzelfsprekend (hoewel? Niet iedereen heeft nog de moed om eraan toe te voegen: 'homo, hetero'). Maar in de tijd van Paulus was die gelijkheid zeker niet vanzelfsprekend. Er was passievol geloof voor nodig om die boodschap te brengen en te leven. Dat geloof had Paulus. Hij was gegrepen door de grenzeloze liefde van Christus.

Paulus is niet bij iedereen populair. Hij zou te moeilijk zijn en te dogmatisch, arrogant en eigenwijs, hopeloos ouderwets en een moralist. Kennelijk vond Nico ter Linden dat ook. Hij nam in zijn boekencyclus 'Het verhaal gaat' niets van Paulus op. Kennelijk zit er voor hem geen verhaal in 'de apostel van de Geest' (zoals Paulus ook wel wordt genoemd). Maar ik raak nooit uitgedacht over het verhaal van die man die liep op de Geest van Jezus als een motor op benzine. Ik zal uit volle borst meezingen: *Baas, knecht...in God en voor God zijn wij gelijk.* Met de groeten van Paulus.